

Dosarul nr. 3ra-594/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V. Ciumac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Beauty Trade”,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu răspundere limitată „Beauty Trade” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 31 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, a fost casată parțial hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre,

constată:

La data de 21 septembrie 2019 SRL „Beauty Trade” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada 26 aprilie 2017-07 iunie 2017 inspectorii principali ai Direcției control fiscal din cadrul Serviciului Fiscal de Stat au efectuat controlul fiscal la fața locului prin metoda verificării totale la SRL „Beauty Trade”, fiind întocmite actul de control nr. 5-682162, prelungit pe formularele nr. 3-566171, 3-566172, 3-566173 și 3-566174 din 07 iunie 2017.

A menționat că, la data de 13 iunie 2017 Serviciul Fiscal de Stat a emis hotărârea nr. 01 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, prin care au fost sechestrate bunurile SRL „Beauty Trade” pentru asigurarea stingerii obligațiilor fiscale, iar la data de 15 iunie 2017 a întocmit act de sechestră ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale.

A susținut că, la data de 02 august 2017 Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 142 asupra cazului de încălcare a legislației, prin care au fost calculate și încasate suplimentar la buget impozite, taxe și contribuții în sumă totală de 247699 de lei,

majorări de întârziere pentru neachitare a impozitelor și taxelor în sumă totală de 18191 lei și a fost aplicată amenda în sumă de 291107 lei.

A relevat că, la data de 04 august 2017 a depus cererea prealabilă nr. 01 privind anularea deciziei pârâtului nr. 142 din 02 august 2017, iar la data de 24 august 2017 Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 139, prin care a respins cererea prealabilă ca neîntemeiată.

A declarat că, în urma controlului efectuat au fost invocate pretinse încălcări și, anume, încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) și d) din Codul fiscal și ale Instrucțiunii privind evidența, elaborarea, păstrarea și utilizarea formularelor tipizate de documente primare cu regim special, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 294 din 17 martie 1998, prin nerespectarea regulilor de utilizare și de evidență a blanchetelor de strictă evidență, neasigurarea păstrării formularelor facturilor în număr de 45 de unități fără publicare în Monitorul Oficial al RM și documentarea dublă a tranzacțiilor de livrare în baza aceleiași facturi sau livrări în baza facturilor care au fost constatate lipsă, fără a fi înregistrată în evidența contabilă valoarea livrărilor.

A invocat că, pârâtul, contrar art. 247 din Codul fiscal, nu a clarificat/argumentat încălcarea fiscală prin probe pertinente și concludente, precum și nu a clarificat circumstanțele de fapt și de drept pentru soluționarea justă a cazului.

A notat că, în urma studierii materialelor întocmite de către pârât s-a constatat că, conform procesului-verbal de ridicare a documentelor din 27 aprilie 2017, toate documentele de evidență și dările de seamă fiscale ale SRL „Beauty Trade” au fost transmise funcționarilor publici pentru efectuarea controlului fiscal; conform scrisorii nr. 26-23-08/561 din 26 aprilie 2017, SRL „Beauty Trade” a fost înștiințată despre inițierea procedurii de inventariere, iar în baza listei de inventariere a stocurilor din 26 aprilie 2017 marfa a fost numărată la depozitul întreprinderii de către funcționarii publici.

A menționat că, în actul de control nu s-a constatat faptul lipsei de contabilitate ori ținării ei neconforme, astfel, nu exista motiv pentru aplicarea prevederilor art. 189 alin. (2) din Codul fiscal.

A susținut că, în urma controlului efectuat s-a constatat că, ținând cont de fondul de salarizare pentru lunile ianuarie-martie 2017, determinat pentru activitatea desfășurată de către Maria Sivațcaia în cadrul întreprinderii, agentul economic a diminuat fondul de retribuire a muncii, din care urmau să fie calculate prime de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru tr. I al anului 2017 cu 6300 de lei, ca urmare a diminuării sumei primelor pentru perioada respectivă cu 567 de lei și a tăinuit fondul de retribuire a muncii, din care urmau să fie calculate contribuțiile de asigurări sociale de stat pentru lunile ianuarie-martie 2017 cu 6300 de lei, fapt care a dus la micșorarea sumei contribuțiilor de asigurări sociale de stat obligatorii cu 1449 de lei și a sumei contribuțiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii cu 378 de lei, precum și a diminuat taxa pentru amenajarea teritoriului cu 220 de lei (nereflectarea în evidența întreprinderii a Mariei Sivațcaia).

A afirmat că, nu se confirmă prin careva documente faptul că, Maria Sivațcaia activează în cadrul SRL „Beauty Trade” în funcția de contabil-șef.

A afirmat că, prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 165 din 09 martie 2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real se aplică

salariului calculat și achitat, care este și baza de calcul pentru contribuțiile de asigurări sociale și medicale aferente plăților efectuate în folosul angajaților, care activează la întreprindere conform contractelor individuale de muncă, în baza fișelor de calcul a salariului, a tabelelor de evidență a folosirii timpului de muncă, listei statelor de personal, cartelelor contului 531 „Datorii față de personal privind retribuirea muncii”.

A relatat că, în cadrul controlului fiscal a fost efectuată inventarierea stocurilor de marfă la subdiviziunea - depozitul întreprinderii „Beauty Trade” SRL, situat în mun. Chișinău, bd. Renașterii Naționale, 2 și au fost invocate divergențe dintre stocul de marfă înregistrat în contabilitatea întreprinderii la contul 217 - Mărfuri și stocul efectiv și, anume, lipsuri de marfă în cantitate de 9572 de unități evaluate la preț de cost în valoare de 687421 de lei și surplusuri de marfă în cantitate de 495 de unități, din care 340 de unități au fost evaluate la preț de cost de 28977 de lei și 155 de unități neevaluate.

A declarat că, nu este de acord cu cele constatate în actul de control, deoarece luând în considerare lipsurile de marfă în cantitate de 9572 de unități, care au fost importate începând cu luna noiembrie 2015, în cadrul controlului lipsuri au fost constatate ca marfă comercializată la prețurile de vânzare aplicate de către întreprindere pentru mărfuri similare livrate cumpărătorilor prin facturile de expediție înregistrate în evidența contabilă.

A invocat că, colaboratorii Serviciului Fiscal de Stat au apreciat că, suma venitului din vânzări, estimată pentru mărfurile constatate ca lipsuri în cantitate de 9572 de unități, constituie 2291265 de lei și au repartizat venitul estimat pentru anul 2015 în sumă de 20171 de lei, pentru anul 2016 în sumă de 1140994 de lei și pentru lunile ianuarie - martie 2017 în sumă de 1130102 lei.

A mai invocat că, luând ca bază indicii menționați, adică venitul din vânzări estimat în suma de 2291265 de lei, pe marfa constatată ca lipsuri în cantitate de 9572 de unități, inspectorii fiscali în cadrul controlului fiscal au constatat că, la SRL „Beauty Trade” au fost comise următoarele încălcări: au fost micșorate veniturile din vânzarea mărfurilor pentru anul 2015 cu 20171 de lei, respectiv, diminuând impozitul pe venit din activitate operațională cu 605 lei; au fost micșorate veniturile din vânzarea mărfurilor pentru ianuarie-mai ale anului 2016 cu 139775 de lei, respectiv, diminuând impozitul pe venit din activitate operațională cu 605 lei; au fost micșorate veniturile din vânzarea mărfurilor pentru lunile iunie-decembrie 2016 cu 725943 de lei, respectiv, diminuarea impozitului pe venit din activitate de întreprinzător în sumă de 48252 lei; nu au fost respectate prevederile art. 112 alin.(1) din Codul fiscal și nu a fost depusă cerere de înregistrare în calitate de plătitor al TVA până la data de 31 mai 2016.

A considerat că, inspectorii fiscali incorect au apreciat valoarea impozabilă a livrărilor efectuate pentru lunile iunie 2016 - martie 2017 în sumă de 1779603 lei, au invocat că, SRL „Beauty Trade” nu a calculat TVA în sumă de 355921 de lei, care a fost micșorată cu TVA achitată la procurarea mărfurilor în sumă de 165773 de lei și au apreciat eschivarea de la calculul și achitarea taxei pe valoarea adăugată la buget în sumă de 190148 de lei (355921-165773).

De asemenea, a considerat că, în evidența contabilă marfa se reflectă la preț de cost la contul bilanțier 2017 „marfa”.

A notat că, conform pct. 81 alin. 2) din ordinul Ministerului Finanțelor nr.60 din 29 mai 2012 cu privire la aprobarea Regulamentului privind inventarierea, evaluarea și înregistrarea rezultatelor inventarierii se efectuează la valoarea de bilanț (cost efectiv, valoare de intrare, valoarea realizabilă netă). Astfel, lipsurile constatate urmau a fi reflectate la prețul de cost, care constituie 687421 de lei.

A menționat că, la data de 12 iunie 2017, prin ordinul conducătorului, a fost luată decizia de a casa la prețul de cost mărfurile constatate ca lipsuri în urma inventarierii în sumă de 68721 de lei (9572 de articole) și surplusuri în cantitate de 495 de articole în sumă de 28977 de lei, evaluate la preț de cost la data constatării, adică lipsurile au fost evaluate de către pârât în actul de control la prețul de realizare în sumă de 2291265 de lei, ceea ce contravine prevederilor Regulamentului enunțat.

A afirmat că, genul de activitate al SRL „Beauty Trade” este format în baza contractului de distribuție exclusivă din 01 octombrie 2015 și constă din promovarea și realizarea produselor cosmetice pe teritoriului Republicii Moldova firmei „Landoll” SRL importate din Italia.

A specificat că, comercializarea produselor cosmetice presupune promovarea lor pe teritoriului Republicii Moldova, iar pe parcursul activității, SRL „Beauty Trade” a efectuat campanie promoțională cu acordarea de cadouri, consultarea privind calitatea produselor cosmetice și efectul de folosirea lor în lucru cu distribuirea mostrelor importate.

A declarat că, în dezacordul la actul de control a fost invocat că, mărfurile folosite ca mostre la aceste acțiuni n-au fost casate în evidența contabilă și n-au fost informate prin careva documente, deoarece întreprinderea a calculat și a achitat impozitul pe venit din activitatea operațională, reieșind din vânzările efectuate.

A mai declarat că, cheltuielile suportate nu influențează la mărimea venitului operațional apreciat pentru impozitarea cu impozitul pe venit din activitatea operațională.

A invocat că, pârâtul a considerat că, lipsurile de marfă constatate în cadrul inventarierii confirmă livrarea lor și în urma depășirii plafonului de 600000 de lei agentul economic automat a fost înregistrat ca plătitor de TVA (art. 112 CF înregistrarea subiectului impozabil) pentru calcularea taxei spre plată la buget din marfa apreciată ca vândută.

A considerat că, concluziile privind calcularea venitului la preț de realizare pentru perioadele precedente sunt ilegale și lipsite de temei.

A relevat că, marfa a fost considerată de către pârât ca vândută în perioadele calendaristice când a fost importată, însă lipsa mărfurilor a avut loc în luna aprilie 2017 și nicidecum în anii 2015-2016, fapt ce demonstrează aplicarea incorectă a prevederilor art. 189 alin. (2) din Codul fiscal pentru aprecierea venitului estimat în suma de 2291265 de lei ca venitul obținut din vânzarea mărfurilor, care, de fapt, sunt constatate ca lipsuri de marfă în urma inventarierii și nu este bază pentru calcularea impozitului pe venit și taxei pe valoarea adăugată spre plată la buget. Cu atât mai mult că, pentru perioada supusă controlului SRL „Beauty Trade” a activat sub regimul fiscal al agenților economici subiecți ai sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, respectând prevederile capitolului menționat și nu a avut temei pentru înregistrarea sa în calitate de plătitor al TVA.

A solicitat recunoașterea ca fiind ilegal a răspunsului Serviciului Fiscal de Stat, exprimat prin decizia nr. 139 din 24 august 2017 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 142 din 02 august 2017 emisă de Serviciul Fiscal de Stat și anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 142 din 02 august 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Beauty Trade”, a hotărârii Serviciului Fiscal de Stat nr. 01 din 13 iunie 2017 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale și a actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 15 iunie 2017.

Ulterior, SRL „Beauty Trade” a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând recunoașterea ca fiind ilegal a răspunsul Serviciului Fiscal de Stat, exprimat prin decizia nr. 139 din 24 august 2017 pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 142 din 02 august 2017 emisă de Serviciul Fiscal de Stat anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 142 din 02 august 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Beauty Trade”, a hotărârii Serviciului Fiscal de Stat nr. 01 din 13 iunie 2017 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, a actului de sechestru ca măsură de asigurare a stingerii obligației fiscale din 15 iunie 2017 și a hotărârii Direcției generale administrare Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 0159239 din 17 octombrie 2017 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

Pe parcursul examinării cauzai SRL „Beauty Trade” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând anularea deciziei Serviciul Fiscal de Stat nr.142 din 02 august 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Beauty Trade”, anularea hotărârii Serviciul Fiscal de Stat nr. 01 din 13 iunie 2017 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale, anularea hotărârii Direcției generale administrare Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 0159239 din 17 octombrie 2017 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului și a actului de sechestru nr. 0016453 din 17 octombrie 2017 și, repunerea în termen a cerințelor cu privire la anularea hotărârii Direcției generale administrare Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr. 0159239 din 17 octombrie 2017 cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului și a actului de sechestru nr. 0016453 din 17 octombrie 2017.

Prin hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea depusă de către SRL „Beauty Trade” a fost admisă parțial și au fost anulate decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 142 din 02 august 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Beauty Trade” și hotărârea Serviciului Fiscal de Stat nr. 01 din 13 iunie 2017 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale. Cererea de repunere în termenul de anulare a hotărârii nr. 0159239 din 17 octombrie 2017 și a actului de sechestru nr. 0016453 din 17 octombrie 2017 a fost respinsă ca neîntemeiată, iar pretențiile enunțate au fost respinse ca fiind depuse cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii pretențiilor cu privire la anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 142 din 02 august 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Beauty Trade” și a hotărârii Serviciului Fiscal de Stat nr. 01 din 13

iunie 2017 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care pretențiile enunțate au fost respinse ca fiind neîntemeiate. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 142 din 02 august 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de SRL „Beauty Trade” este legală, deoarece pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că, SRL „Beauty Trade” a comis încălcările stabilite de către Serviciul Fiscal de Stat în cadrul controlului fiscal efectuat în perioada 26 aprilie 2017-07 iunie 2017.

Totodată, instanța de apel a considerat că, prima instanță neîntemeiat s-a pronunțat și în privința ilegalității hotărârii Serviciului Fiscal de Stat nr. 01 din 13 iunie 2017 și a dispus anularea acesteia, odată ce instanța de apel apreciază acest act perfect legal.

Reieșind din prevederile art. 194, 200 alin. (1) și (7), 227 alin. (1) și 230 din Codul fiscal, instanța de apel a considerat că, prima instanță nejustificat a stabilit că, până la data emiterii deciziei nr. 142 și, anume, până la data de 02 august 2017, Serviciul Fiscal de Stat nu a avut dreptul de a aplica sechestrul pe bunurile, or, legiuitorul nu limitează dreptul Serviciului Fiscal de Stat la aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile art. 227 din Codul fiscal.

La data de 14 martie 2019 SRL „Beauty Trade” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A menționat că, instanța de apel a apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei și a aplicat eronat art. 189 alin. (2) din Codul fiscal.

A susținut că, instanța de apel formal a apreciat critic hotărârea primei instanțe, fără a ține cont de prevederile legale, care reglementează drepturile și obligațiile contribuabililor. Or, în cadrul controlului fiscal, organul de control fiscal era obligat în temeiul art. 8 din Codul fiscal de a avea o atitudine corectă față de recurentă, fiind obligat să se conducă strict de reglementările legislației fiscale (art.10 din Codul fiscal) și de a interpreta toate îndoielile apărute la aplicarea legislației în favoarea recurentei (art. 11 alin. (1) din Codul fiscal).

A afirmat că, în timpul controlului inspectorii fiscali nu au respectat normele de drept enunțate și drept urmare, au emis actele administrative contestate contrar legislației fiscale.

A relevat că, atât intimatul, cât și instanța de apel nu au constatat prin actele contestate lipsa de contabilitate la SRL „Beauty Trade”.

A mai relevat că, prin sine însuși lipsa unor formulare de facturi nu constituie lipsa contabilității. Or, contabilitatea este un sistem complex și nu unitar de colectare, identificare, grupare, prelucrare, înregistrare, generalizare a elementelor contabile și nu doar a unui element contabil. Mai mult ca atât, în actul contestat a fost indicat că, în evidența întreprinderii sunt prezente facturile SF nr. 0521337 din 06 noiembrie 2014 și SF nr. 0574245 din 28 iulie 2015, prin care au fost procurate de către recurentă 350 de formulare de facturi, valoarea acestor 350 de facturi fiind înregistrată corespunzător în evidență. Astfel, constatarea lipsei contabilității sub acest aspect, la fel, este nefondată.

A declarat că, intimatul nu a constatat nici ținerea neconformă a contabilității la SRL „Beauty Trade”.

A invocat că, constatarea pierderii a 45 de formulare de facturi nu poate fi apreciată ca ținere neconformă a contabilității.

A notat că, la examinarea procesului-verbal de ridicare a documentelor SRL „Beauty Trade” din 27 aprilie 2017, întocmit de către inspectorii fiscali s-a constatat că, nu a fost întocmită o listă a documentelor ridicate, fapt ce confirmă primirea de către inspectorii fiscali a întregului volum de documente contabile ale recurentei pentru întreaga perioadă de verificare. Or, art. 145 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal prevede obligativitatea indicării în procesul-verbal de ridicare a listei documentelor ridicate.

A specificat că, neîntocmirea de către inspectorii fiscali a listei documentelor ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 27 aprilie 2017 confirmă neidentificarea de către inspectorii fiscali a cărorva lipsuri de documente contabile în contabilitatea SRL „Beauty Trade” la momentul ridicării acestora de la ultima, precum și prezentarea în totalitate a documentelor de evidență și a dărilor de seamă fiscale pentru întreaga perioadă de verificare în adresa inspectorilor fiscali.

A relatat că, atât în actul de control, cât și în decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 142 din 02 august 2017 nu s-a constatat faptul lipsei de contabilitate ori sau ținerea neconformă a acesteia. Or, conform deciziei enunțate, nu a fost stabilită obligația recurentei de a restabili evidența contabilă, intimatul fiind obligat, conform art. 189 alin. (2) din Codul fiscal, de a face recalculul doar după restabilirea evidenței de către contribuabil sau după prezentarea documentelor respective, deci în cazul lipsei evidenței.

A menționat că, conform pct. 81 alin. 2) din ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012 cu privire la aprobare Regulamentului privind inventarierea, evaluarea și înregistrarea rezultatelor inventarierii se efectuează la valoarea de bilanț (cost efectiv, valoare de intrare, valoare realizabilă netă) și nicidecum la valoarea de piață, după cum a constatat intimatul.

A susținut că, lipsurile constatate urmau a fi reflectate la prețul de cost, unica metodă de evaluare curentă aplicată de către recurentă în perioada de gestiune și care constituie 687421 de lei.

A afirmat că, recurenta nu utiliza în politica de evidență a stocurilor valoarea realizabilă netă.

A considerat că, este abuzivă și eronată metoda aplicată de inspector la evaluarea stocurilor, instanța de apel nemotivând respingerea acestei concluzii.

A relevat că, instanța de apel eronat și nemotivat a reținut că, lipsurile de marfă, constatate în urma inventarierii, sunt confirmarea pentru venitul în sumă de 2291265 de lei obținut din vânzarea mărfurilor, care a și servit la fel eronat ca bază pentru calcularea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător din venitul în mărime de 2291265 de lei, bază pentru înregistrarea întreprinderii în calitate de plătitor a TVA și bază pentru calcularea sumelor TVA.

A invocat că, instanța de apel nu a ținut cont de argumentele invocate de către recurentă în dezacordul la actul de control nr. 5-682162 din 07 iunie 2017, prezentat de către SRL „Beauty Trade”.

A mai invocat că, lipsurile de marfă stabilite în cadrul controlului în cantitate de 9572 de articole, care au fost importate începând din luna noiembrie 2015, au fost apreciate abuziv după analogie ca marfă comercializată la prețurile de vânzare, aplicate de către întreprindere pentru mărfuri similare livrate cumpărătorilor prin facturile de expediție înregistrate în evidența contabilă și nicidecum în baza cărorva documente concrete de livrare, deoarece livrarea în realitate nu a avut loc.

A declarat că, la data de 12 iunie 2017, prin ordinul conducătorului SRL „Beauty Trade”, a fost luată decizia de a casa la prețul de cost mărfurile constatate ca lipsuri în urma inventarierii în sumă de 687421 de lei (9572 de articole) și de a reflecta în evidență surplusuri în cantitate de 495 de articole în sumă de 28977 de lei la data constatării.

A notat că, art. 227 din Codul fiscal nu este aplicabil situației de fapt la data de 13 iunie 2017, când a fost emisă hotărârea nr. 01 cu privire la asigurarea stingerii obligației fiscale. Or, în temeiul art. 227 din Codul fiscal, măsurile de asigurare pot fi aplicate doar în cazul existenței obligației fiscale, care în speță apare abia la data pronunțării deciziei și, anume, la data de 02 august 2017.

A specificat că, la data de 07 iunie 2017 nu exista careva obligație fiscală a SRL „Beauty Trade”, fiind prezent la acel moment doar actul de control nr. 5-682162, întocmit în urma controlului fiscal efectuat, față de care urma a fi prezentat în termen de 15 zile dezacordul, iar ulterior, cazurile de încălcare fiscală constatate în urma examinării acestui act de control și a dezacordului urmau a fi examinate în termen de 15 zile (conform art. 246 din Codul fiscal) de conducerea Serviciului Fiscal de Stat (art. 241 din Codul fiscal), care era în drept de a decide în temeiul art.249 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal în privința aplicării sancțiunii fiscale și/sau încasării de impozite, taxe calculate suplimentar, sau suspendării cazului, cu dispunerea unui control repetat, sau clasării cazului.

A menționat că, valoarea bunurilor sechestrate prin actul de sechestru din 15 iunie 2017a fost constatată eronat. Or, în temeiul art. 200 alin. (8) din Codul fiscal, în momentul sechestrării se stabilește prețul de sechestru al bunurilor după valoarea lor contabilă, iar în evidența contabilă nu există prețuri indicate de către inspectorii în actul contestat.

A susținut că, instanța de apel nefundat a constatat existența rapoartelor de muncă nedeclarate și, în consecință, a constatat nefundat diminuarea fondului de retribuire a muncii.

A afirmat că, Maria Savațcaia a negat existența cărorva rapoarte de muncă. Maria Savațcaia nu a invocat încălcarea dreptului său la muncă, precum și nu a invocat încălcarea drepturilor de bază ale salariatului prevăzute de art. 9 din Codul muncii.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din materialele dosarului rezultă că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, recurenta SRL „Beauty Trade” a beneficiat de serviciile avocatului Vadim Oltu.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, reprezentantul SRL „Beauty Trade”, avocatul Vadim Oltu a fost prezent în ședința de judecată a instanței de apel din 24 octombrie 2018, în cadrul căreia președintele ședinței a anunțat întrerupere pentru deliberare și pronunțarea deciziei pentru data de 31 octombrie 2018.

La data de 16 noiembrie 2018 decizia din 31 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces (f. d. 48, vol. II), iar la data de 20 noiembrie 2018 decizia enunțată a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

Cu toate acestea, recurenta SRL „Beauty Trade” a depus cererea de recurs tocmai la data de 14 martie 2019.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul a fost depus de către SRL „Beauty Trade” cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție notează că, conform explicațiilor SRL „Beauty Trade”, aceasta a recepționat decizia integrală a instanței de apel la data de 14 ianuarie 2019 și la data de 14 martie 2019 a depus cererea de recurs.

La caz, se reține că, în hotărârea *Gurzhyy versus Ucraina* (01 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că, a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale.

Actele cauzei, însă, denotă faptul că, recurenta nu a întreprins careva acțiuni concrete de a afla soarta dosarului mai înainte de data de 14 ianuarie 2019 și să conteste decizia instanței de apel în termenul legal.

În această ordine de idei, Completul apreciază cu certitudine că, contestarea actului judecătorec cu depășirea intervalului de timp menționat demonstrează atitudinea neglijentă a recurentului față de drepturile procedurale conferite de legislația națională.

Pe cale de consecință, examinarea unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărâri definitive ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil.

Relevantă în acest aspect este hotărârea pronunțată în cauza *Ponomaryov versus Ucraina* (cererea nr. 3236/03, 03 aprilie 2008), în conținutul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, deși, în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare reprezintă o decizie, care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir contra Moldovei*, *Popov contra Moldovei* și *Melnic contra Moldovei*, în care s-a menționat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către SRL „Beauty Trade” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Societatea cu răspundere limitată „Beauty Trade” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu